

Concurs Chuno: Bocet

Secventa: in valea abrupta si bolovanoasa unui rau, vanatorul de sclavi Lee Daegil, si-a dat ultima suflare, multumit si impacat ca iubirea vietii lui, Eonnyon, este in siguranta, alaturi de Tae Ha si micul print.

In valea seaca, pe inserat, in timp ce-i acopera trupul fara viata cu pietre, pe ‚fratele’ Daegil il jeleste impietrita de durere, frivola Seolhwa, blocata parca intr-un bocet sfasietor, repetat la nesfarsit. Doar muntele dimprejur si pietrele seci sunt martorii tacuti ai dragostei neimpartasite, abia acum recunoscute si ai durerii cantate de aceasta, caci raul din apropiere isi urmeaza cursul, tulbur si tumultuos, asemeni vietii, ducand povestea vanatorului de sclavi, lumii: „Vara torida ... Vanticelul care abia adie nu reuseste decat sa taie rasuflarea si sa ridice nori de praf in calea a trei barbati porniti intr-o cautare. Intr-o taverna imbacsita, undeva la o margine de lume, cativa sclavi fugari isi negociaza libertatea... sau viata? Un targ mizer, tarabe, comercianti, cumparatori, oameni. O lume saraca, trista si pestrita impartita in clase sociale mult diferite, in care cei amarati si prigoniti sunt mult prea multi iar nedreptatea si abuzul sunt litera de lege. In toata aceasta atmosfera ai putea crede ca nu se leaga nimic, ca nu exista nici o bucurie sau macar amintirea unei bucurii. Si totusi ... In alt colt de lume se pregateste o nunta ... „ Este debutul mai multor povesti, intr-o poveste: de dragoste, despre viata, despre prietenie, despre loialitate, despre curaj, despre frumusetea sufleteasca, despre daruire, despre MOARTE si despre VIATA... Cu tot ce are ea bun si rau, frumos si urat, intr-o vreme framantata, fantastica si frenetica, demult adormita.